

INICIATIVA č. 16

ZPRAVODAJ INICIATIVY SESTER O BOJI ZA LEPŠÍMZDY A PRACOVNÍ PODMÍNKY V KKN :::: září 2017

Boj za upravené státní tabulky: zapojit se do něj musí všechna oddělení

Iniciativa sester usiluje o státní tabulky upravené pro KKN. Krajská hejtmanka je přislíbila a vedení nemocnice o nich s námi jedná. Nic však není jisté. A platí, že takové podoby tabulek, aby všem kategoriím zaměstnanců pomohly, můžeme dosáhnout, jen když nebude stát nikdo stranou a jen čekat, „co se vyjedná“.

Důležité je mít na paměti následující:

- vše je dosud na úrovni slibů a návrhů
- jedna věc je jednání s vedením, druhá věc je, jak se vedení a kraj o finance postarají
- přesun zaměstnanců do nových tříd a stupňů přinese změny: každá z nás si musí ohlídat, co by jí navrhované tabulky přinesly, a dát vědět kolektivu
- nestačí ale jen chtít víc peněz a čekat, „co za mě Iniciativa vyjedná“: u jednání můžeme být jen tak úspěšné, jak silné budeme na odděleních, jak silně si na nich dokážeme hlídat vlastní zájmy a pracovní podmínky
- **Iniciativa sester má otevřené dveře** (nejen sestřám, ale i ošetřovatelkám, sanitářům atd.), **platí ale, že se počítá jen s tím, kdo se dokáže včas ozvat a aktivně přidat.**

Konkrétní situace vypadá po prvním jednání s ředitelem Märzem v pondělí 11. září takto: Principem Iniciativy sester (který chce podle svých slov respektovat i ředitel März) je, že si nikdo nesmí přechodem na upravené státní tabulky pohoršit. Na mysli máme konkrétně například služebně mladší sestry, jimž boj v KKN za posledních šest měsíců vymohl vyšší mzdy, než jaké jim přiznávají státní tabulky. Musejí jim zůstat.

Hraje se o služebně starší sestry, konkrétně o to, zda budou mít mzdy podle státních tabulek hned od března 2018 (my požadujeme od ledna 2018), nebo s ročním zpožděním – do té doby by braly méně v řádech stokorun. Nezapomínejme, že tyto sestry držely nemocnici nad vodou a je jich v KKN většina. Hraje se též o osobní ohodnocení.

Dál v čísle najdete:

- ▶ Státní tabulky: přečtěte si, jaké šance jako zaměstnanci KKN máme
- ▶ Své šance využijme: přijďte na schůzku 21. září (Cheb) a 25. září (Karlovy Vary)
- ▶ Ruské kolegyně: mají pomoci, ale nastoupily jako POP
- ▶ Dokumentační pracovnice zvedají hlavu: už se nechceme nechat přehlížet

Právě teď je čas přidat se

Připomeneme proto ještě jednou: Nic není ani rozhodnuté, ani jisté. **Máme za sebou deset patnáct dvacet let poslušnosti a pasivity na jedné straně. A mnohé z nás za sebou mají šest měsíců organizování se v Iniciativě sester a boje. Co nám dalo víc?** Za půl roku jsme si vymohly víc než za dlouhé roky předtím. Nebylo to zadarmo, chtělo to energii, nasazení mnohých z nás. Poučení je jasné: naše zájmy za nás nikdo bránit nebude, pomoci si musíme my samy.

I tabulky a pracovní podmínky budou vypadat tak, jak se o to postaráme. Ne jak se o to postarají tři čtyři sestry, které chodí k jednáním s vedením, ne jak se o to postará ta nebo tamta známá bojovnice, která agituje v nemocnici, ne jak se o to postará osm devět sester, které přispěly do minulého nebo tohoto vydání Iniciativy.

Mzdy a pracovní podmínky budou vypadat tak, jak se o to postaráme na našich vlastních pracovištích. Není čas na iluze a pasivitu.

Je ten správný čas se přidat. Šance máme.

Hlasy z terénu

Budeme pacientům přidělovat kyslík losem?

A máme září a chebská interna je stále sloučená... přes všechny snahy to prostě nešlo. Chybí sestry. Chybí sanitářky. V pokojích pro tři máme čtyři až pět lůžek. Pro pacienty to znamená velký problém, protože ne každý dosáhne na zvonek, ne každý má přístup ke kyslíku. Proto neustále stěhujeme postele, v noci, ve dne... pořád. Problém nastane teď v podzimních měsících, kdy přibude spousta dušných pacientů. Zřejmě budeme losovat, kdo kyslík dostane a kdo ne... Nedovedu si to dost dobře představit... A to je jen jeden z problémů spojených interen... Je to spíš na román.

Iveta Kubínová, chebská interna

Kolegyně odchází za lepším. A to „lepší“ je opravdu lepší

Ze strany služebně starších sester zní oddělením tenhle názor: „Ustupovaly jsme celá léta, celá léta měly nově nastoupivší sestry stejný plat, jako my, ovšem s tím rozdíllem, že jsme za ně nesly plnou zodpovědnost. A zase po nás chtějí, abychom ustupovaly dál...“

Osobní je v naší nemocnici už je takhle hluboko pod úroveň státních nemocnic – a ještě z toho chtějí krájet? A k tomu mají starší sestry přijít o další peníze, byť na rok a byť v řádech stokorun?

A jako třešnička na dortu nám přemýšlí další sestra („starej kus“) o odchodu do Prahy. Přijela odtamtud s nabídkou, která zní takhle: průměrný plat s jejím vzděláním a praxí 35 až 42 tisíc korun (podle výše osobního, to je pohyblivé), levné ubytování už od 500 korun za měsíc po dobu jednoho roku, stravování (hlavní jídlo od 23 korun), proplácení přesčasů ihned, 5 týdnů dovolené, možnost dodatkové dovolené, 3 dny

dispozičního volna, penzijní připojištění, nemocniční školka, příspěvky na lázně, cvičení, tábor, rekreace, kulturu, měsíční odměny, parkování v areálu zdarma, bezúročné půjčky, slevy v lékárně, slevy u obchodních partnerů, vlastní rekreační zařízení. Tohle všechno jí nabízejí s tím, že to osobní ohodnocení je průměrně pět tisíc korun. Pro srovnání: v KKN je osobní průměrně 1 600 korun. Proto mi přijde nemožné z toho ještě chtít brát!

urologie, Karlovy Vary

Plicní Karlovy Vary: co nám přinesly uplynulé tři měsíce

V letních měsících byla především snížena kapacita našeho oddělení na 10 lůžek. Z důvodu stálého nedostatku zdravotnického personálu, čerpání dovolených a vybírání nahromaděných přesčasových hodin.

Musely jsme zaučovat novou kolegyni, která nastoupila. Pro stávající unavený personál to samozřejmě představovalo práci... která se bohužel ukázala jako zbytečná, protože kolegyně odešla. Další „posilou“ našeho oddělení má být rusky mluvící sestra, kterou opět zaučujeme, ale tentokrát s ještě většími obtížemi, protože je zde jazyková i profesní bariéra. Spolupráce s našimi lékaři je stále ještě problematická. Zlepšení vidíme ve vyplňování formulářů, souhlasů s vyšetřeními a telefonickém objednávání vyšetření, v komunikaci lékař – sestra nedošlo ke zlepšení.

Pozitivem uplynulých tří měsíců vidíme příplatek dva tisíce korun ze státního rozpočtu, výhledové schválení kolektivní smlouvy a těšíme se na zavedení státních platových tabulek.

kolektiv sester TRN lůžka

Nejen přechod na upravené státní tabulky budeme projednávat na schůzích

- ve čtvrtek 21. září v Chebu (15.30, U Kalabzů)
- v pondělí 25. září v Karlových Varech (15.30, kinokavárna Drahomíra)

... přijďte nebo vyšlete své kolegyně.

Budeme řešit tabulky (konkrétněji než v téhle Iniciativě) i to, na jaké požadavky máme sílu. Budeme se bavit o tom, jak změnit pracovní podmínky: řeč bude o přestávkách, o přesčasech, o náplni práce sester/ošetřovatelek/sanitářů a o tom, jaká práce se od nich ve skutečnosti vyžaduje – a jak tomu čelit. Budeme mluvit o tom, na jakých odděleních se daří říkat „ne“ starým praktikám, na které jsme roky doplácely.

Tiché sekretářky zvedají hlavu

Jsme ty, o kterých se moc nemluví, ale JSME TU! I my jsme součástí toho kolotoče, který se čím dál rychleji roztáčí v souvislosti s odměňováním ve zdravotnictví.

Jsme ty, které o chodu oddělení ví a MUSÍ vědět snad nejlépe. Musíme vědět hlavně to, kde se co najde, když se to hledá. Myslím tím písemnosti. Musíme si samy poradit se vším, co nás potká ve styku s lékaři, pacienty, jejich rodinnými příslušníky, úřady i ostatními spolupracovníky zařízení. Vše se po nás chce s jistou samozřejmostí. Nikdo nám nemusí říkat, co ten který den máme dělat, nikdo nás nemusí řídit, náš respekt k vedení oddělení je nám dán asi od přírody. Nepamatuji se, jak u sebe, tak kolegyň, že by některá z nás měla konflikt s přímými nadřízenými, kterými jsou pro nás vrchní sestry oddělení.

My samy víme, co dělat, aby nebyl ohrožen chod oddělení po administrativní stránce. A že je toho za den někdy opravdu dost.

Každý si myslí, že sekretářka jde dvakrát denně s poštou do podatelny a vaří kafe panu primáři, popřípadě něco napíše do počítače. Ale tak tomu už dávno není. Jsme dnes i napůl účetní, protože pracujeme jako poslední na oddělení s účtem každého pacienta, jdou přes nás přímé platby od pacientů samoplátců, regulační poplatky z ambulancí i ostatní poplatky.

Tímto zvedáme hlavu i my, my všechny, které na tomto postu pracujeme. I my se hlásíme o své spravedlivé ohodnocení. Svě dosavadní zkušenosti v tak specifickém a různorodém oboru jsme získaly letitou praxí. S takovými zkušenostmi se „na ulici“ jen tak nikdo nenajde. Ano, říká se, že „každý je nahraditelný“. Ale jen na oddělení vědí, jaké to je, když najednou vypadneme, marodíme, nedejbož dlouhodobě.

Za dnes již pomalu minimální mzdu vykonáváme co do objemu práci, kterou se nikdo nenaučí za týden, ani za zkušební dobu. Až léty na oddělení proniknete do všeho.

„Tak si jděte jinam!“

Byla jsem dva roky před důchodem, po 42 letech praxe, když jsem se opovážila požádat o zvýšení platu na spodní hranici tenkrát platného platového rozpětí. Podotýkám, že má žádost byla velmi pokorná a slušná, jak je mi vlastní. Až po urgenci mi přišla tato odpověď:

Dne 7. 12. 2012 13:22

Dobrý den,

Paní (...) omlouvám se, že až nyní se dostávám k odpovědi na Váš dopis. Nechci Vás urazit, ale pracovní pozice dokumentační pracovnice je v rámci

celé a.s. ohodnocena cca 12 000 hrubého a nepředpokládáme navýšení. Jak jsme s Ing. Buršou řekli minulý týden Vaší spolupracovnici p. (...) o zvýšení mzdy se můžeme bavit při snížení dvou úvazků na jeden (kdy pouze na Interně v nemocnici v Chebu jsou dvě dokumentační pracovnice). V případě, že se cítíte finančně podhodnocena, Vám doporučuji si najít jiné zaměstnání. Děkuji za pochopení.

S tlakem 210/100 jsem nelenila s odpovědí:

Paní inženýrko,

děkuji Vám za dobrou radu, ale jako personalistka určitě víte, že 2 roky před důchodem s hledáním nového zaměstnání nemám šanci, když není práce pro mladé. To bych už udělala dávno a neobtěžovala bych se svou žádostí.

Právě takový postoj, jako máte vy, řadí náš kraj na poslední místo v průměrném platu v České republice. A jestli Vám leží v žaludku to, že jen na interně v Chebu jsou dvě sekretářky, tak si to sem může kdokoliv přijít zkusit.

Co jiného odpovědět? Na hrubý pytel...

Následoval „kobereček“ u hlavní sestry s tím, abych „zklidnila hormon“.

Musíme vyhrát nad přezíravostí vedení

Teď se svými kolegyněmi zvedám hlavu přesto, že za sebe již zapracovávám náhradu. Nebude to mít lehké, ona to po týdnu na tomto místě ví, ale zůstane. Dvě to před ní vzdaly, když viděly poměr práce – peníze. Já ze zdravotních důvodů končím.

Pod vše, co kolegyně na svou obhajobu v boji za vyšší plat uvedou, se však ještě podepíšu. Budu jim přát vítězství nad přezíravostí, která je k naší práci ze strany vedení společnosti (a.s.) zažitá.

K 55. narozeninám jsem od pana ředitele, tehdy jím byl pan Fojtík, dostala přání. Byla jsem potěšena a jako slušně vychovaná jsem mu poděkovala spolu s ujištěním, že „i nadále budu pro naši společnost (a.s.) pracovat podle svého nejlepšího svědomí a vědomí“. Tehdy byla možná příležitost, ale to mně vrozená slušnost nedovolila a ani mě to nenapadlo.

Z KKN a.s. si odnáším nejen neblahou zkušenost z jednání vedení ohledně platu, ale i MRSU, která se u mě projevila v komplikaci po operaci TEP kolene letos v květnu. Ano, i takovým věcem JSME VYSTAVENY V PROSTŘEDÍ, ve kterém pracujeme.

Přesto budu na léta v této práci vzpomínat a jsem ráda, že jsem tu příležitost dostala. Jak jsem uvedla výše, teď přeji svým mladším kolegyním, aby jejich projev

nespokojenosti s dosavadním finančním ohodnocením padl na úrodnou půdu. Venku již totiž dávno nečekají zástupy, jak nám bylo podsouváno. A to málo, co čeká, pak kouká...

jedna za všechny

Je dobře, že si sestry začínají uvědomovat vlastní zájmy

„Jsem rád, že si sestry začínají uvědomovat samy sebe. Dřívější stav byl způsoben i tím, že už na škole se sestry učily podle starých názorů, sesterská práce je povolání a služba, poslouchajte a pracujte. Každé vedení a i většina hlavních sester se při nástupu do funkce naučilo

větu „Když se vám to nelíbí, u vrátnice stojí fronta dalších“ a podle toho to vypadalo. Dnes u té brány nikdo nestojí a najednou se vedení musí bavit i se sestrami. Podle mne je jedna z největších chyb zdravotníků všeobecně, že se je povedlo rozdělit střední personál – doktoři, sestry lůžkové – sestry ambulantní – ostatní sestry... a další a další dělící čárky. Už v minulosti bylo jasné, že náznakové stávkové pohotovosti nikoho moc nezajímaly, názory, že to pacienty nesmí bolet, postupně berou za své. Až když se zavírají oddělení, kvalita jde dolů, pacient-volič to pociťuje, začne politik snad i přemýšlet.

z Facebooku

Ruské kolegyně: POP jako posila sester?

Do karlovarské nemocnice nastoupila další vlna ruských kolegyně (z těch předchozích mnoho posil v nemocnici nezůstalo). Na oddělení byly obvykle přiděleny pouze se slovy: „Zaučujte je.“

Jejich nástup pro mnohé z nás znamená problém. Alé ne proto, že jsou z Ruska, ne proto, že nejsou Češky. Nejsme nacionalisti ani xenofobové. Řekněme to jednoznačně: ruské kolegyně jsou pracující, jako jsme my. Chtějí pracovat v nemocnici a vydělat si peníze pro své rodiny. Jako my.

Problém je, do jaké situace je uvedlo vedení nemocnice, co očekává od nich a co požaduje od nás. Vedení si slibuje, že i skrze ně vyřeší personální nedostatek sester. Zapomnělo ovšem ohlásit, že ruské kolegyně oficiálně zaměstnalo jako POP. Zapomnělo dodat, že nemají oprávnění k odborným výkonům – a pokud je k nim sestra připustí, riskuje. Zapomnělo dodat, že jejich zaučování je pro sestry přítěží. A možná vedení opomnělo vysvětlit samotným našim ruským kolegyním, jaké pracovní zařazení je očekává.

Podle zákona 96/2004 Sb. a vyhlášky Ministerstva zdravotnictví 189/2009 Sb potřebují sestry ze zemí mimo Evropskou unii k uznání svého vzdělání písemnou zkoušku a praxi. Pro budoucí praktické sestry je praxe 30 dní, pro budoucí sestry 40 dní. Začátek a konec praxe musí být jasně stanoven (a pouze během ní

praktikantka může vykonávat odbornou práci pod dohledem). Po celou dobu musí být praktikantce přidělena jedna konkrétní sestra, která na ni bude dohlížet a následně na ni psát hodnocení. Takže pokud vedení nemocnice chce umožnit ruským zaměstnankyním, aby v KKN pracovaly jako sestry, musí každé z nich poskytnout sestru, která ji provede praktickou částí (a měla by za to být finančně ohodnocena). Po praxi je však ruská kolegyně opět pouze POP a odbornou práci pod dohledem nemůže vykonávat. Aby se stala sestrou, musí složit zkoušku z češtiny a splnit další náležitosti.

Když na jednom oddělení hlavní sestra uváděla ruské pracovnice, odháněla je od vystavených novin Iniciativa: „Tohle vám nepatří do ruky!“. Ze svého pohledu měla hlavní sestra pravdu: jejím zájmem je izolovat Rusky od informací a od českých kolegyně.

My ale nechceme ruské kolegyně nechat napospas tomu, aby slyšely jen to, na co je nalákalo vedení. Musejí se od nás dozvědět, jaké jsou skutečné podmínky jejich práce, jaký boj v KKN už přes šest měsíců žije a jaké jsou cíle Iniciativy. A hlavní sestra se musí i od nich dozvědět, že nesmí existovat praxe, kdy ruskou kolegyni předhodí oddělení a řekne: „Tohle je Máša, buďte na ni hodní.“ To je špatné pro „Mášu“ i pro české sestry.

e-mail: iniciativa.sester.cheb@seznam.cz ::: iniciativasesterk.vary@centrum.cz :::
iniciativa.sester@seznam.cz

web: organizujemese.cz ::: **Facebook:** Iniciativa sester